

տուց իւր յարեալ ի նոսա, եւ նուրբ ցաւ տիրեալ զանձամբ էջ ի հող պարտատէր, մահն նորա դառնագոյն: Զի յորժամ լուան եկեղեցիք զմահ նորա զժամ եւ զպատարագն արարեալ արձակեցան յեկեղեցւոյ քահանայք եւ ժողովուրդք յիւրաքանչիւր հանգիստ: Զի օրն էր տօն տեառներնդառաջի, յաւուր մտից աղուհացիցն Բշի: Եւ գտեալ ոմանք ուսմիկք բարձեալ տարան զնա ի դուռս եկեղեցոյն գուցէ գտանիցի ոք քրիստոնեայ գալ ի վերայ նորա ի բառնալ՝ կամ ի կատարումն կարգի թաղման: Տեսին զի ոչ ոքն երեւեցան. նոքա տարեալ թաղեցին անարգապէս զգառնալիցն կնօք եւ զեղեռնականն մահուամբ դառն յիշատակաւ բարձեալ յաշխարհէ եւ զգեստն մինչեւ ի շապկափոխանն ի գաւիթս եկեղեցոյն մեզատ արարեալ ծախեցին: Զի սա եւ վերոյգրեալքդ ոչ հասարակեցին զաւուրս իւրեանց զի էին մանկամարդիք...: Եւ զսոցուն իրաց ի տեղւոջ իւրում եղեալ եմք ի պատմագրութեան մեր որպէս օրէն կարգեցին մեզ նախնեկեալ երջանիկքն մեր, որպէս Շնորհալին ասէ...: Այստեղ լուսանցքի վրայ՝ «Սարգիս Ա. արզրումցի որ երբեմն նուիրակ լեալ էր յերկիրն պարսից, սորա պատճառաւ ոմն գժտութիւն. սա լի դառնութեամբ լեզուն կապեալ ի բարձուէ ի վայր անկեալ մեռաւ: Իգնատիոս Ա. միականի, նուիրակ Էջմիածնայ կրկին կրկին չափով ծախէր զմեռունն յոյժ անիրաւութեամբ, ի սահմանս զմիւռնոյ յանկարծ մեռաւ ի գիւղս տաճկաց: Միաբանք